

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿਨਹਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਜੇ., ਜੇ.ਐਲ. ਕਪੂਰ, ਪੀ.ਬੀ. ਗਜੇਂਦਰਗੜਕਰ, ਕੇ. ਸੁਬਾ
ਰਾਓ ਅਤੇ ਕੇ.ਵੀ. ਵਾਂਚੂ, ਜੇ.ਜੇ.

ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਟਿਡ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਆਰ.ਬੀ. ਜੇਧਾ ਮੱਲ ਕੁਠਾਲੀਆ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 320 ਦੀ 1958

ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ (ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ), ਆਰਡਰ, 1947- ਦਾ ਉਦੇਸ਼-ਸੈਕਸ਼ਨ 4-ਦਾ
ਦਾਇਰੇ-ਕੀ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ' ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸਾਂ ' ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ
ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ
ਹੋਇਆ ਸੀ-"ਅਪੀਲ ਧਾਰਾ 4(2) ਵਿੱਚ - ਦਾ ਮਤਲਬ-ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ
ਹਨ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ-ਸੈਕਸ਼ਨ 4(3) ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ"-ਦਾ ਮਤਲਬ-ਕੀ ਲੰਬਿਤ
ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ.

ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ - XI)

ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ (ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ) ਆਰਡਰ, 1947, ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀਆਂ
ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਸਮੱਗਰੀ ਸਮੇਂ ' ਤੇ ਲੰਬਿਤ
ਸਨ, ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ
ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇੱਕ ਰਵਾਨਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(2) ਉਹ, ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ (ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ) ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1), 1947 ਨਿਰਧਾਰਿਤ
ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ' ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਭਾਵ, 15 ਅਗਸਤ,
1947, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ' ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
ਖੇਤਰ ਭਾਰਤੀ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ
ਦੁਆਰਾ

(3) ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ (ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ) ਆਰਡਰ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 4(2) ਵਿੱਚ "ਅਪੀਲ"
ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ
ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲ। ਜੇ ਧਾਰਾ (2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਜਿਸ ਧਾਰਾ (1) ' ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਕੋਰਸ ਕਰਨ ਦੀ

ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਪੀਲੀ ਫੈਸਲਾ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

(4) ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ, ਹੁਕਮ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਜਾਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਜਿੱਥੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(5) ਇਹ ਕਿ ਫਾਇਰ ਇੰਡੀਅਨ ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਸ (ਲੀਗਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼) ਆਰਡਰ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਪੜ੍ਹਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਧਾਰਾ (1) ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੇਕਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣਾ, ਫਰਮਾਨ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜੇ.ਐਲ. ਕਪੂਰ, ਜੇ.-, ਪ੍ਰਤੀ ਆਯੋਜਿਤ

(1) ਇਹ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ (ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ) ਆਰਡਰ, 1947 ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 4 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਰੰਤ ਲੰਬਿਤ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(2) ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਆਰਟੀਕਲ 4 ਵਿੱਚ 'ਅਪੀਲੇਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਇਹ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਭਾਵ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ 'ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ' ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(4) ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਹ ਧਾਰਾ 3 ਇੱਕ ਮੰਨਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ (ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ) ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ (ਭਾਰਤ) ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(5) ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਕੱਲੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਉਸ ' ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ

(6) ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਨਿਕਾਸੀ ਕਾਨੂੰਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

1955 ਦੇ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 24/ਸੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 22 ਜਨਵਰੀ, 1957 ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ: ਮਿਸਟਰ ਡੀ.ਐਨ. ਪ੍ਰਿਤ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, (ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸ.ਐਨ. ਐਂਡਲੇ, ਜੇ.ਬੀ. ਦਾਦਾਚਨਜੀ ਅਤੇ ਪੀ.ਐਲ. ਵੇਹਰਾ, ਮੈਸਰਜ਼ ਰਜਿੰਦਰ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ)।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ: ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਕੇ. ਦਫਤਰੀ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਏ.ਵੀ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਸ਼੍ਰੀ ਨੈਨੀਤ ਲਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ)

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ

ਗਜ਼ੇਟਿਡ ਗੜਕਰ ਜੇ.-ਦ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਓਬਰਾਏ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ O. 45, ਆਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜੇਥਾ ਮੱਲ ਕੁਠਾਲੀਆ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦਾ 15। ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ, ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ' ਤੇ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 133(1) (ਏ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

O. 45, r ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। 15. ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 2 ਅਕਤੂਬਰ, 1947 ਦੇ ਇਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਨੇਡੋਸ ਹੋਟਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਵਿਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। 52,75,000 ਉਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬਿਆਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 5,00,000 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵਾਲੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ

ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 5, 10, 000; ਇਸ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। 5, 00, 000 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬਿਆਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਉਸ ' ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਵਿਆਜ। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੁਣਾਇਆ। 5, 08, 333-5-4 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 5% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ 2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ I ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ 21 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਓ. 45, ਆਰ. 15 ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁਣ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਕਤ ਫਾਂਸੀ ' ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ' ਤੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ' ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ' ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 3, 00, 000 ਅਤੇ ਘਟੀਆ ਰਕਮ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 16 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਰਕਮ ਕਢਵਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੇ ਫਿਰ 20 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ ' ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਕਮ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ. 3,00,000 ਫੈਡਰਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ (1949 ਦਾ ਆਰ. ਐੱਫ. ਏ. ਨੰ. 31)।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਨੇ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ (ਨੰਬਰ 120 ਆਫ਼ 1954) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰੁ. 3,00,000 ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਏ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੰਨਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਧਾਰਕ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਨਿਗਰਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮੂਲ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਕਟੋਡੀਅਨ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਸਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਮੇਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਸਨ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਕਮ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਤਹਿਤ ਐੱਸ. ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਟਰਾਂਸਫਰ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਐਕਟ, 1954 ਦੇ 4, ਦੀਵਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਸੀ. 4 ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਨੇ ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਕੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. 3,00,000 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ- ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਸੋਸੀਏਟਿਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਸਲਮਾਨ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਨਿਕਾਸੀ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਕਰੀ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹੈ, ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਡਰਲ

ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ' ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ' ਤੇ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ' ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ I ਜਿਸ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਨ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਨਿਕਾਸੀ ਸਨ, ਜਮ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਉਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਰ ਦੋ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਐੱਸ. ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਸਿਰਫ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਿਆਜ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ' ਤੇ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ 20 ਜਨਵਰੀ, 1956 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਓ. 45, ਆਰ. ਕੇਡ ਦੇ 15.

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐੱਸ. ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ (ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ) ਆਰਡਰ, 1947 ਦੇ 4(3) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਅਦਾਲਤ. ਇਸ ਆਧਾਰ ' ਤੇ ਧਾਰਾ 45, ਆਰ. ਕੇਡ ਦੇ 15 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰੇ, ਉਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਮੂਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਕਤ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐੱਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਕੇਡ ਦੀ 151.

ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਆਧਾਰਾਂ ' ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੂੰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਨਾ ਹੀ ਓ.45, ਆਰ. 15 ਨਾ ਹੀ ਐੱਸ. ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਲਾਗੂ ਸੀ, ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਓ. 21 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਆਰ. 6(ਬੀ), ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ S ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਦਾ 4(3) ਅਤੇ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਫਾਂਸੀ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਕੋਲ ਸੀ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਐੱਸ. ਆਰਡਰ ਦੇ 4(1) ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ S ਦੇ ਅਧੀਨ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦਾ 4(3)। ਇਹਨਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ

ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐੱਸ. 4(3) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਇਸ ਵਾਧੂ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਓ. 21, ਆਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 6(ਬੀ) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਖੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਹੁਕਮ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਪ੍ਰਿਟ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ "ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ" ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ s . ਆਰਡਰ ਦੇ 4(3) ਦਾ ਮਤਲਬ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਓ. 45, ਆਰ. 15 ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓ. 45, ਆਰ. 15 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਮਿਸਟਰ ਪ੍ਰੀਤ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦੀ ਸਹੀਤਾ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਕਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਮੰਨ ਲਈ ਜਾਵੇ, ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਸਟੋਰੀਅਨ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ। ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਐਸ.ਐਸ. ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਦੇ 4(1) ਅਤੇ 4(3) ਸਹੀ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਖੇਜ਼ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਮਿਸਟਰ ਪ੍ਰਿਟ ਨੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਖੇਜ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਿਸਟਰ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਐਸਐਸ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਦੇ 4(1) ਅਤੇ 4(3) ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਖੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ' ਤੇ ਸਵਾਲ ਜੋ ਤਰਕਪੂਰਣ ਤੌਰ ' ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਫਰਮਾਨ s ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਦਾ 4(3)।

ਇਹ ਆਰਡਰ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ 12 ਅਗਸਤ, 1947 ਨੂੰ s ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਡੀਅਨ ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਸ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ 9, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਸਮਰੱਥ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਰਡਰ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤ ਦਿਨ ਦਾ ਮਤਲਬ 15 ਅਗਸਤ, 1947 ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਾਲਮ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਐੱਸ. ੪ਜੇ ਪੜਨਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"4. ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਐਕਟ, 1947 ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਅਤੇ ਅਸਾਮ ਪ੍ਰਾਂਤ ਤੋਂ ਪੂਰਬੀ ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ-

(1) ਬੰਗਾਲ ਸੂਬੇ, ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਅਸਾਮ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ (ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਜੋ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਕੋਲ ਸਨ;

(2) ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ; ਅਤੇ

(3) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ, ਫਰਮਾਨ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂ ਡੇਮੀਨੀਅਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਡੇਮੀਨੀਅਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। "

ਸਵਾਲ ਜਿਸ ' ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਫੈਡਰਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। 4(1); ਜੇਕਰ ਉਹ ਐੱਸ. 4(3) ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ s ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। 4(1), ਸ. 4(3) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਸ. 4(1) ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮਗਰੀ ਸਮੇਂ ' ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਚੌੜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ,

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਐੱਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। 4(1) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਸਿਆ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਸ. 4(1) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਉਕਤ ਸਿੱਟੇ ' ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸਹੀ ਸੀ।

ਦੇਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ' ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਐੱਸ. ਆਰਡਰ ਦੇ 4(1) ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ ' ਤੇ ਪੜ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਐਕਟ ਦੇ 9, ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪਦਾਰਥਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਪਯੋਗੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9(1)(ਡੀ) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਮੁਨਾਸਬ ਜਾਪੇ। ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸੂਬੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ' ਤੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ। ਇਸ ਲਈ, ਆਰਡਰ, ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਸਮੱਗਰੀ ਸਮੇਂ ' ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇੱਕ ਰਵਾਨਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੇਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ' ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਰਡਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵੇਲੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਲੀਸਿਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜੀਵਿਤ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ' ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰੀ ਬਣਾ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਰਡਰ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ। ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ (ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ) ਐਕਟ, 1952

(1952 ਦਾ IX) ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਐੱਸ. 3 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ s ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ. 2, ਕੋਈ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਥੋਪਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲੀਸਿਟਰ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਰ. ਆਰਡਰ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ s ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਡੀਅਨ ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦਾ 9 ਅਤੇ ਦੋਨੋ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਆਰਡਰ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹੁਣ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਆਰਡਰ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਹਟਣ ਲਈ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਇਕਪਾਸੜ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਵਿਚਾਰ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਆਰਡਰ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫ਼ਰਮਾਨ s ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। 4(1) ਇਹ s ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ। 4(3) ਅਤੇ s ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਵਾਲ। 4(3) ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ; ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

ਆਓ ਫਿਰ s ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ। 4(1) ਪਹਿਲਾਂ। ਮਿਸਟਰ ਪ੍ਰਿਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਐੱਸ. 4(1) ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਸ. 4(1) ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਅਸਾਮ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਦੇ. ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਾਕਤ ਹੈ; ਪਰ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲਿਆਂ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿਚਲੇ ਬਾਕੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਮਝਣਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ. ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਐੱਸ. 4 ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਅਤੇ ਅਸਾਮ ਪ੍ਰਾਂਤ ਤੋਂ ਪੂਰਬੀ ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਗੈਰ-ਰੇਧਕ ਧਾਰਾ ਜੋ s ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। 4 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸੀ ਜੋ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਐੱਸ. 4 ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ; ਭਾਵ, ਪੰਜਾਬ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਅਸਾਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਿੰਧ ਜਾਂ ਉੱਤਰ ਪੱਛਮੀ ਸਰਹੱਦੀ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਸੀ ਕਿ 'ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ' ਵਿੱਚ "ਗੱਲ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਆਰਡਰ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ, ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਸੂਬਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਾਰੇ।

ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ ਐੱਸ. 4(1) ਨੂੰ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਲੰਬਿਤ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਹਨ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੁਢਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ; ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਧਾਰਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੜ੍ਹਨਾ ਐਸ. 4(1) ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਅਤੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ। ਕੁਝ ਖੇਤਰ. ਜੇਕਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਮੱਗਰੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ. 4(1) ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਿਸਟਰ ਪ੍ਰੀਤ ਨੇ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ

ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸੀ। ਐੱਸ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। 4(1) ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਮਰਥ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਐੱਸ. 4(1) ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ "ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ" ਹਨ। ਇਹ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜੋ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। 4(1) ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੱਗਰੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕੁਝ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 4(2) ਸੀ.ਐਲ. ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ। (1)। ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲੀਸਿਟਰ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਸੰਖੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਅਪੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਵਾਜਬ ਅਰਥ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਅਪੀਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਠਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, s. 4(2) ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਡਰਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜੇ. ਨੇ ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਡਰਲ ਅਦਾਲਤ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਅਪੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। c1. (1) ਦੁਆਰਾ. ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਯੋਗ, ਜੇਕਰ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਨਤੀਜੇ. ਕੀ ਸੀ. (2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ 'ਤੇ c1. (1) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰਾ ਕੋਰਸ, ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਪੀਲੀ ਫੈਸਲਾ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵੈਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਤਫਾਕਨ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰਡਰ G. G. O. 3 ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ. 25 ਫਰਵਰੀ, 1948, ਅਤੇ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ (ਜਿਊਰੀਸਡੀਕਸ਼ਨ ਐਨਲਾਰਜਮੈਂਟ) ਐਕਟ, 1 ਦੇ 1950 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਉਸ ਕੇਲ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ।

ਜੇ ਸਾਨੂੰ s ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 4(3) ਸਾਲਿਸਟਰ-ਜਨਰਲ ਕੋਨ; ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ, , ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ' ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਐੱਸ. 4 ਨਿੱਜੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਗ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਵਿਦਾਇਗੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਸਐਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ. ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ 44 ਅਤੇ 44ਏ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਤਾ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਨਤੀਆਂ cls ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। (a) ਤੋਂ (f) s ਦਾ ਕੋਡ ਦੇ 13. ਸਾਲਿਸਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਪ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ. 4(3), ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਰਣਾ ਜਿਸ ਲਈ ਐੱਸ. 4(1) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਿਸੇ (ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ 13(a) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਆਰਡਰ ਦੇ s. 4(3) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਬਾਕੀ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਪ੍ਰਭਾਵ" ਹੋਵੇਗਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ "ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਸ. 13 ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ s. 13 ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (b) ਤੋਂ (f) ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜੇ s. 4(1) ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ s. 4(3) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਡਿਸੀ ਦੇ "ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ" ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ "ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ 'ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਕੇਲ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ" (1)। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਡਾਇਸੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਡਾਇਜੈਸਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਨਵੀਨਤਮ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਥਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ "ਉਸ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ" ਦੀ ਧਾਰਾ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਤੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਾਰਾ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਦਰਭ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਉਹ ਡੋਮੀਨੀਅਨ" ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਇਸ ਦਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ *s* ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 4(1) ਇਹ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, *s* ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਕਰਨਾ ਵਿਹਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। 4(1) ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ *s*. 4(3) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐੱਸ. 4(3) ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਿਸਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਜੇਕਰ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ "ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰੱਥਤਾ ਨਾਲ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੀ. (3) *cls* ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। (1) ਅਤੇ (2) ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ *CL*. (3) ਸਿਰਫ *s*. 13 (1) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, *cl* (1) ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। 1) ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਸੀ. , ਡਿਕਰੀ, ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਫੈਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿਵਲ

ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੀ.ਐਲ. (3) ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹਵਾਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਸਾਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, s ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 4 ਮਿਲ ਕੇ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀ.ਐਲ. (1) ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣਾ, ਫ਼ਰਮਾਨ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੀ.ਐਲ. (3) ਨਿੱਜੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਵਾਧੂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਘੇਰਾ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਸੀ.ਐਲ. (1) ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਐੱਖਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤਿੰਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਫਰਮਾਨ, ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ c1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। (1) ਅਤੇ c1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (3)। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੇ ਦੇ ਹੋਰ ਸੂਬਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੂਬਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਉਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ. ਆਰਡਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਨਿਆਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਜਾਂ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਉਸਾਰੀ ' ਤੇ ਐੱਸ. 4(1) ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਇਸ ਪੜਾਅ ' ਤੇ ਅਸੀਂ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਤੌਰ ' ਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ' ਤੇ ਮਿਸਟਰ ਪ੍ਰੀਤ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੁਮਾਰ ਸੇਨ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. v. ਨਗੋਂਦਰ ਨਾਥ ਮਜ਼ਮੂਦਾਰ (1) ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਲੀਪੁਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੇਸ਼ੇਰ ਦੇ ਉਪ-ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੈਰ-ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। . ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ

ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਸੇਰ ਕੋਰਟ ਐੱਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਦੇ 4(1) ਅਤੇ (3)। ਦੂਸਰਾ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਆਰਡਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਕਲਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 395. ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ s4(1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਪਦਾਰਥਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਹੀਧਰ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਜਗਬੰਧੂ ਰਾਏ (2) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅਲੀਪੁਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ' ਤੇ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟਨੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲੀਪੁਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਪਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਲੀਪੁਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ। ਸਮਝੌਤਾ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸਟ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੱਸੀਆਂ ਕਿਸਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਡਿਫਾਲਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟਨੀ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ ' ਤੇ ਅਲੀਪੁਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਐੱਸ. ਆਰਡਰ ਦੇ 4(1) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐੱਸ. 4(1) ਕਾਰਵਾਈਆਂ ' ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ' ਤੇ ਸਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਲੀਪੁਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ ' ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ; ਅਲੀਪੁਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵੰਡ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ s ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ। 4(1) ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਆਮ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਕਤ ਆਮ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਵਿੱਚ ਨਰੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਬੋਸ ਬਨਾਮ ਸਚਿੰਦਰ ਨਾਥ ਦੇਬ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (1), ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ' ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਲਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰਤਾ

' ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 395. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ s ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। 4(1) ਬਿਲਕੁਲ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ' ਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਭੌਤਿਕ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕਾਰਨ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸੀ। ਅਸਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਬਿਆਨਾ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਸੀ। 5,00,000 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐੱਸ. ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ 20(c) ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਭਿਨੇਤਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੰਖੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਐੱਸ. 4 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ' ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ' ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸੀ ਕਿ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਜਿਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਹ s ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ। 4(1) ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ s ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਹੜੀ ਹੈ। 4(3) ਕੀ ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ 0.45, ਆਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਰੋ. 15 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕੀ s ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਗਲਪ ਹਨ। 4 ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ? ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨਕ ਕਲਪਨਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ? ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ ਤਬਾਦਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ? 0. 21, r ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਗੈਰ-ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹੈ। 6(ਬੀ) ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ? ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ' ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2, ਜਾਂ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿਚ ਹੈ

ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐੱਸ. 4 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ s ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹਾਂ। ਆਰਡਰ ਦਾ 4 ਜੋ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਅਸੀਂ s ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। 4 ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ O. 45, ਆਰ. 15 ਅਯੋਗ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਸੀ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਪੂਰ ਜੇ. ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਬਹੁਮਤ ਨਿਰਣੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਸ ਅਸਹਿਮਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹਾਂ।

ਇਹ ਆਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ। 133 (1) (ਏ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਐਸੇਸੀਏਟਿਡ ਹੋਟਲਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਆਰ.ਬੀ. ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਓਬਰਾਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, 2 ਅਕਤੂਬਰ, 1946 ਦੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹੁਣ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ। ਇੱਕ ਲਈ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 52,75,000 ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ। 5 ਲੱਖ ਜਮ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਬਿਆਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਵਿਕਰੀ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਵਧੀਆ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਿਆ ਸੀ। 8 ਮਈ, 1947 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 5,10,000, ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ 6% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 14 ਮਾਰਚ, 1949 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 5,08,333/5/4 ਭਵਿੱਖੀ ਵਿਆਜ @ 5% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰ ਸਿਰਫ ਦੂਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਰ.ਬੀ. ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਓਬਰਾਏ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 24 ਨਵੰਬਰ 1949 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। 21 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਲਾਹੌਰ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1949 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ 'ਚ 3 ਲੱਖ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਲਈ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਾਂਸੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 16 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ 20 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ, ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰੋਕ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। 21 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਟਾਈਲ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 6 ਜਨਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 31 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ, ਆਰ.ਬੀ. ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਓਬਰਾਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਟਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਇਵੈਕੂਈ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1954 (1954 ਦਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 1), ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਸਮੇਤ 3 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਨਿਗਰਾਨ ਉਸ ਪੈਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਇਹ ਇਵੈਕਿਊ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। 30 ਜਨਵਰੀ, 1956 ਨੂੰ, ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਜੋ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬਣ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ (1) ਕਿ ਪੈਸਾ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; (2) ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ; ਅਤੇ (3) ਨੇ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪੈਸੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਿਆਜ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ, ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਹੈ।

19 ਜਨਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਰਡਰ 45, ਰੂਲ 15, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਅਤੇ ਐੱਸ. ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਅਤੇ ਕਟੋਰੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੋਡ ਦਾ 1511 ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਆਰਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਸੀ. ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ (ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਦੇਸ਼), 1947 ਦੇ 4(3), ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ s ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਐਕਟ ਦੇ 9, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ; ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ' ਤੇ ਸ਼ਿਮਲਾ ਵਿਖੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ 45, ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 15, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ। ਇਸ ਦੇ ਬਦਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ 45, ਨਿਯਮ 15, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ"। . ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 11, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਓ. 45, ਆਰ. 15, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਕਿ ਐਕਟ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਰਡਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ; ਕਿ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਡਿਕਰੀ ਅਤੇ "ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਲਈ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(3) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਹੌਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਾਰਤ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇੱਕੋ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸੁਤੰਤਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ।

22 ਜਨਵਰੀ, 1957 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਰਡਰ ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੈ; ਕਿ "ਦੇਵਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ", ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ ਇਸਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ। ; ਕਿ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਥਾਂ ' ਤੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ; ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਇਵੈਕੂਈ ਲਾਅ ਦੁਆਰਾ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ. 3 ਲੱਖ, ਜਿਸਦਾ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਲਾਰੇਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ।

ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਆਰਡਰ ਦੀ ਚੌਥੀ ਧਾਰਾ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਆਰ. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਰਹੱਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੂਬਿਆਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੋ ਰਾਜਾਂ ਦੇ, ਭਾਵ, ਪੂਰਬੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਪੂਰਬੀ ਜਾਂ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਝਗੜਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਲਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਉਹੀ ਸੰਕੁਚਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਦਾ 4(1)। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਲਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਰਡਰ ਦੇ 4. ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਵਿੱਚ ਦੁਕਵੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਠਣ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਣਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਡੋਮੀਨੀਅਨਜ਼ ". ਵੱਲੋਂ ਐੱਸ. 1 ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਮਿੰਗ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਨਾਲ. 2 ਖੇਤਰ ਜੋ ਦੋ ਸਬੰਧਤ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਂਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੰਗਾਲ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਅਸਾਮ ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ss ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ 3, 4 ਅਤੇ 9(6)। ਤਹਿਤ ਐੱਸ. 3 ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰਾਂਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪੂਰਬੀ ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਨਵੇਂ ਸੂਬੇ ਬਣਾਏ ਗਏ। ਐਕਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਬੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ। ਇਹ ਦੋ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਦੋ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਹਿਤ ਐੱਸ. 4 ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਨੂੰ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 2 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪੂਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਸੀਮਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 12 ਅਗਸਤ, 1947 ਨੂੰ, 17 ਅਗਸਤ, 1947 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਾਮ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ, ਇੱਕ ਰਾਇਸੁਮਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪੂਰਬੀ ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟਿਡ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਅਸਾਮ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦਾ ਗਠਨ s ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦਾ 9(6) ਜੋ ਅਸਾਮ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਣ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਸੀਮਾ

ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਰਹੱਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਿਆਲਕੋਟ, ਲਾਹੌਰ ਅਤੇ ਮਿੰਟਗੁਮਰੀ, ਭਾਵ ਰਾਵੀ ਅਤੇ ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀਆਂ ਤਹਿਸੀਲਾਂ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਛੋਟੇ ਖੇਤਰ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਅਵੇਅਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਬੰਗਾਲ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਅਸਾਮ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ, ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿਚ ਹੀ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜੋ ਕਿ 1000 ਵਿਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਐਕਟ ਦਾ 9, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਸਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ; ਕਾਰਜਕਾਰੀ, ਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਧਾਰਾ 9 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ:

9(1) ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੁਨਾਸਬ ਜਾਪਦਾ ਹੋਵੇ-

(ਏ) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ;

(ਬੀ) ਨਵੇਂ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡਣ ਲਈ, ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਅਧਿਕਾਰ, ਜਾਇਦਾਦ, ਕਰਤੱਵ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੇ, ਇਸ ਤਹਿਤ ਏ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ;

(ਸੀ)

(ਡੀ) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ;

(ਆਈ) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਵੇਂ ਡੋਮੀਨੀਅਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਮੁਨਾਸਿਬ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਉਪ-ਸ. (6) ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ' ਤੇ ਅਸਾਮ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭਾਰਤ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਕਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ।

ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਦੂਜੇ ਸੂਬਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ, ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਚਾਹੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਅਸਾਮ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਦੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਆਰਡਰ ਆਰਟ ਦੁਆਰਾ 11 ਅਗਸਤ, 1947 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 5 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸਨ, ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਿਨ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੀ। ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਸਨ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਿਦਨਾਪੁਰ ਜ਼ਮੀਂਦਰੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰਾਂਤ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਲਕੱਤਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਪਤੰਜਲੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ), ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪੂਰਬੀ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹੁਣ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜੋ ਕਲਕੱਤਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੂਰਬੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰਬੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ "ਅਪੀਲੇਟ ਕੋਰਟ" ਵਜੋਂ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ, ਬਦਲਦਾ ਜਾਂ ਉਲਟਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੀ ਸੀ। ਪੂਰਬੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਦੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਪੰਜ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਚਾਰ ਹੁਕਮ ਕੀਤੇ। 11 ਅਗਸਤ, 1947 ਨੂੰ, ਭਾਵ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਬੰਗਾਲ) ਆਰਡਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਪੰਜਾਬ) ਆਰਡਰ,

ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਕਲਕੱਤਾ) ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਲਾਹੌਰ) ਆਰਡਰ। ਕਲਾ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ (ਪੰਜਾਬ) ਦੇ 13 ਆਰਡਰ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਮੂਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਪਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸੇਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਸੂਬਾ ਜਾਂ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਸੂਬਾ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਸਗੋਂ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀ; ਕਲਾ 13(5) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਲਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ। ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਪਰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਨੀ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸੂਬਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਤਿੰਨ ਸੂਬਿਆਂ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਹੁਕਮ ਗਵਰਨਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ 12 ਅਗਸਤ, 1947 ਦਾ ਨੰਬਰ ਜੀ.ਜੀ.ਓ. 11 ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੇਖ ਸਨ:-

(3) ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਦੋ ਆਜ਼ਾਦ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਐਕਟ, 1947 ਦੁਆਰਾ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, -

(1) ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਾਲਮ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜੋ ਇਸ ਕੋਲ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ;

(2) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਾਲਮ 2 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸੇਧ ਲਈ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਕਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਾਲਮ 3 ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੰਦਰਾਜ; ਅਤੇ

(3) ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ।

(4) ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਐਕਟ, 1947 ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਅਤੇ ਅਸਾਮ ਪ੍ਰਾਂਤ ਤੋਂ ਪੂਰਬੀ ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, -

(1) ਬੰਗਾਲ ਸੂਬੇ, ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਅਸਾਮ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ (ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਜੋ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਕੋਲ ਸਨ।

(2) ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ; ਅਤੇ

(3) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ, ਫ਼ਰਮਾਨ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂ ਡੇਮੀਨੀਅਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਡੇਮੀਨੀਅਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਨੁਸੂਚੀ

(ਆਰਟੀਕਲ 3 ਦੇਖੋ)

1	2	3
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ	ਕੇਸ	ਹਾਈ ਕੋਰਟ
ਪਹਿਲਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਲਕੱਤਾ।	ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ	ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ।
ਦੂਜਾ ਸਪੈਸ਼ਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਲਕੱਤਾ।	ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ	ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ।
ਪਹਿਲਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਾਹੌਰ	1. ਤਾਜ ਬਨਾਮ ਸੋਹਨ ਲਾਈ ਭਯਾਨਾ ਸ਼ਾਂਤਾ ਨੰਦ ਅਤੇ ਰਾਮ ਲਾਲ ਸ਼ਰਮਾ 2. ਕ੍ਰਾਊਨ ਬਨਾਮ ਮੇਜਰ ਸੀ.ਏ. ਹੰਟ, ਐੱਮ.ਏ. ਸ਼ੇਖ ਹੁਸੈਨ ਦੀਨ ਅਤੇ ਨਜਮੁਦੀਨ 3. ਕ੍ਰਾਊਨ ਬਨਾਮ ਮੇਜਰ ਸੀ.ਏ. ਹੰਟ ਸੂਬੇਦਾਰ ਸੰਤ ਰਾਮ ਭਾਟੀਆ ਅਤੇ ਐਮ.ਏ.ਸ਼ੇਖ	ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ। ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ।
ਦੂਜਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਾਹੌਰ	1. ਤਾਜ ਬਨਾਮ. ਆਰ.ਬੀ.ਐਲ. ਪਦਮ ਚੰਦ ਤੇਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ।	ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ।

ਤੀਜਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਾਹੌਰ	2. ਤਾਜ ਬਨਾਮ. ਜੇ.ਕੇ. ਗੈਸ ਪਲਾਂਟ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਜੁਗੀਲਾਲ ਕਮਲਪਤ (ਰਾਮਪੁਰ) ਲਿਮਿਟਿਡ ਬੀ.ਬੀ. ਮਾਥੁਰ ਅਤੇ ਐਸ.ਕੇ. ਸੇਠ.	ਬੰਬਈ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ।
	3. ਤਾਜ ਬਨਾਮ. ਜੁਗੀਲਾਲ ਕਮਲਪਤ ਗੈਸ ਪਲਾਂਟ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਜੁਗੀਲਾਲ ਕਮਲਪਤ (ਰਾਮਪੁਰ) ਲਿਮਿਟੇਡ, ਕੈਲਾਸ਼ਪਤ ਸਿੰਘਾਨੀਆ, ਬੀ.ਬੀ. ਮਾਥੁਰ ਅਤੇ ਐੱਸ.ਕੇ. ਸੇਠ.	ਬੰਬਈ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ।
	4. ਕ੍ਰਾਊਨ ਬਨਾਮ ਮਦਨਲਾਲ ਡਾਲਮੀਆ, ਲਕਸ਼ਮੀ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਰੰਗ ਲਾਲ ਕਿਸ਼ਨ ਸੇਕਸੇਨਾ, ਰਣਚੇਰ ਦਾਸ ਬਾਗੜੀ, ਗੰਗਾ ਦਾਸ, ਮੋਹਤਾ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਡਾਗਾ ਅਤੇ ਬਲਭ ਦਾਸ।	ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ।
	ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ	ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ।

ਕਲਾ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ 3 ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਾਂ ਦੇਵਾਂ ਡੇਮੀਨੀਅਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ' ਡੇਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਾੜੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਵੰਡ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਲਾਹੌਰ ਜਾਂ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਜਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕਲਾ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। 4. ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਅਵਾਰਡ 17 ਅਗਸਤ, 1947 ਤੱਕ, ਭਾਵ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸੂਬੇ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ, ਉਸ

ਤਰੀਕ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 2 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪੂਰੇ ਅਤੇ ਅਣਵੰਡੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰਹੱਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਿਰਫ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵੰਡ ਦੇ. ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਰੋਧਕ ਧਾਰਾ। 4 ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਅਤੇ ਅਸਾਮ ਪ੍ਰਾਂਤ ਤੋਂ ਪੂਰਬੀ ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। c1 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਲੇਖ ਦਾ 1 ਵਿਆਪਕ ਐਪਲੀਟਿਊਡ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੰਗਾਲ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਅਸਾਮ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ (ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉਹਨਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ 15 ਅਗਸਤ, 1947 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਭਾਵ, ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪੰਜ ਨਵੇਂ ਸੂਬੇ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ। ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਐਪਲੀਟਿਊਡ ਨੂੰ ਸੀਮਤ, ਸੰਕੁਚਿਤ ਜਾਂ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਅਤੇ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੀਵਾਨੀ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ" ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕਤਾ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੂਜੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਾਂਗ, ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੂਬੇ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਕੈਬਨਿਟ ਫਾਰਮੂਲਾ; ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਨਕਸ਼ੇ, ਨਹਿਰੀ ਸਿੰਚਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਫਿਰਕਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਬਾਦੀ ਦੀ ਵੰਡ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਚਲਾਕ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਰ ਸਿਰਿਲ ਰੈਡਕਲਿਫ ਦਾ ਅਵਾਰਡ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ) ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਭਾਜਨ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਤਬਦੀਲੀ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਇਸ ਦੀ ਟਰਾਂਸ ਰਾਵੀ ਤਹਿਸੀਲ ਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਇਰਾਦਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਕਲਾ 12 ਅਗਸਤ, 1947 ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ (ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼) ਆਰਡਰ ਦਾ 3, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ:

" ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨਜ਼ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਦੇ ਸੈਂਟਰਲ ਬੋਰਡ ਆਫ ਰੈਵੇਨਿਊ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਬਦਲਾਅ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ

ਦਾ ਹੋਵੇ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਭਾਰਤ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਖਰੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ"।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੇ ਇਕਪਾਸੜ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਮੇਤ ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਬੇਅਸਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਭਾਰਤੀ ਐਕਟ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਕਲਾ ਦੇ ਅਸਲ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। 4 ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, , "ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ "ਸੀ ਸੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ। ਪਰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

"ਅਤੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ"।

ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਐਪਲੀਟਿਊਡ ਨੂੰ ਘੇਰਾ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿਜੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੱਦ 'ਤੇ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕਲਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ. ਆਰਡਰ ਦਾ 3 ਅਤੇ 4 ਲਗਭਗ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿ ਕਲਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਰੇਯਕ ਧਾਰਾ ਵਿਚ ਅਸਾਮ ਤੋਂ ਪੂਰਬੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿਚ ਖੇਤਰ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। 3 ਅਤੇ ਬੰਗਾਲ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਅਸਾਮ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦਾ c1 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਲੇਖ ਦਾ 1 ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਨ। ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ. 3 ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਐਪਲੀਟਿਊਡ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਹਨ। ਕੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਸੰਕੁਚਿਤ ਅਰਥ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ? ਆਰਡਰ ਦੇ 4. ਤਿੰਨਾਂ ਸੂਬਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ c1 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ. 1 ਕਲਾ ਦਾ। 4, ਅਰਥਾਤ, "ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ" ਆਮ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਆਮ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ।

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਸਪੁਰਦਗੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੋਲ੍ਹ ਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ s ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ 9. ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਜਾਂ ਅਧੀਨਗੀ, ਭਾਵ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤੱਤ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਕਸਿਮ ਐਕਟਰ ਸੀਕਿਊਟਰ ਫੋਰਮ ਰੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਚੈਸਾਇਰ ਆਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਲਾਅ, pp. 139-40 (ਤੀਜਾ ਐਡ.); ਸਿਰਦਾਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਫਰੀਦਕੋਟ (1) ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਜੀਂਦ ਰਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਫਰੀਦਕੋਟ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਵਿਖੇ ਪੀ. 185 ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ" ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁਦਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਧੀਨ ਹੈ (ਐਕਟਰ ਸੀਕਿਊਟਰ ਫੋਰਮ ਰੀ) ਜੇ ਕਿ ਸਰ ਰੈਬਰਟ ਫਿਲੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਵੋਲ. 4, ਪੀ. 891) ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਘਰੇਲੂ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਜੜ੍ਹ 'ਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ। ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖੇਤਰੀ ਹਨ, ਅਤੇ "ਐਕਸਟ੍ਰਾ-ਟੇਰੀਟੋਰੀਅਲ ਜੂਸ ਡਾਇਸੈਟੀ, ਇਮਿਊਨ ਨਾਨ ਪੈਰੇਟਰ"। ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ) ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੁਤੰਤਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਤਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੱਲਣਯੋਗ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਵਾਸ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਰੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ) ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵੰਡ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਤਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਜਾਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੋ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ' ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਕਲੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹਨ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕਲਾ. 3 ਅਤੇ 4 ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪੱਛਮੀ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਗਾਲ ਵਿਚ ਵੰਡੇ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੇ ਲੋਕ ਰਿਸ਼ਤੇ, ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ, ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇੰਨੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ, ਕਠਿਨਾਈਆਂ ਅਤੇ ਅਰਾਜਕਤਾ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਉੱਚ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ। ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦੋ ਨਵੇਂ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਅਤੇ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਸੁਰੂਆਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਬਾਕੀ ਸਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਆਹ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ, ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਅਤੇ ਕਲਾ ਵਰਗੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ। ਆਰਡਰ ਦੇ 4 ਨੇ ਲਗਭਗ ਅਸਮਰਥ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਕੇਸ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਪਕ ਪੱਧਰ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ, ਨਵੀਂ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈ।

ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ XV ਅਧੀਨ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ' ਤੇ ਨਿਰਭਰ

ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਸਧਾਰਨ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਏ ਸਨ। ਸੀ.ਐੱਲ. ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 1 ਕਲਾ ਦਾ 4 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ c1 ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 3. ਕਲਾ ਵਰਗੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ। ਆਰਡਰ ਦੇ 4 ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਲਝਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ ' ਤੇ ਅਸੁਵਿਧਾ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਕਿ੍ਰਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਦੋਵਾਂ ਪੰਜਾਬਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਗੁਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਲੇਖ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕਲਾ ਦੀ ਤੀਜੀ ਧਾਰਾ। 4 ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਵਿਆਪਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ ' ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਵਸਤੂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ, ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ ਦਾ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ, ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਜੋਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਆਰਡਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ' ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਦੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਨ। ਦੂਜੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਿਦਨਾਪੋਰੇ ਜ਼ਮੀਂਦਰੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਹੀ ਅਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਧਾਨ-ਦਿ ਇੰਡੀਅਨ ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਸ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਕੋਰਟਸ (ਪੈਂਡਿੰਗ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼) ਐਕਟ IX ਆਫ 1952 ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬੰਗਾਲ, ਅਸਾਮ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ' ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੱਲੋਂ ਐੱਸ. ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ 3 (1952 ਦਾ IX) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਧਾਰਾ 3. ਸ. 2 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਿਸ ' ਤੇ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਿਸੇ ' ਤੇ ਕੋਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜਾਂ ਜੁੰਮੇਵਾਰੀ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰ"।

ਇਹ ਕਲਾ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਦੇ 4(3) ਅਤੇ ਉਸ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀਮਤ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੀ.ਐਲ. ਕਲਾ 4 ਦਾ 3 ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ S ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ 13 ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹਾਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਪ੍ਰਭਾਵ" ਦਾ ਅਰਥ "ਐਕਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ" ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲਾਹੌਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੇ ਲਈ ਬੰਪਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਚੈਸਾਇਰ ਆਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਲਾਅ, ਪੀ. 140 (ਤੀਜਾ ਐਡੀ.) ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਭਾਵ "ਲਾਗੂ" ਜਾਂ ਚਲਾਉਣ "ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਚੌੜਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹਨ ਜੋ ਮਿਆਦ ਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਈ. g., ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ, ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸੀ ਕਿ "ਪ੍ਰਭਾਵ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ c1 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 3 ਕਲਾ ਦਾ ਆਰਡਰ ਦੇ 3 ਅਤੇ 4. ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦੋ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਬਣ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਸ਼ਾਇਦ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਸਰਦਾਰ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਸਾਰੇ ਸੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕਲਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਕੇਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। 4 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦੂਜੇ ਨਵੇਂ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ "ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ। ਉਸ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਦੇ ਅੰਦਰ". ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ c1 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ। (3) ਕਲਾ ਦਾ; 3 ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ, ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਲਾਹੌਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਘੱਟ ਵਿਆਪਕ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਜਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬੇਅਸਰ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਵਜੋਂ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ c1 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਕੁਸ਼ਲ ਹੈ। 3 ਕਲਾ ਦਾ 4 ਤੀਜੇ ਲੇਖ ਦਾ 3 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ CL ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ CL ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ. 3 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ' ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ c1 ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1 ਕਲਾ ਦਾ। 4 ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਤਾਲਮੇਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਪਰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਵਾਂ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ' ਤੇ ਕਲਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏਗਾ. 4(1) ਅਤੇ (3) ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਭਾਵ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦੋ ਸੂਬਿਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ। ਜਾਂ ਦੇ ਡੋਮੀਨੀਅਨਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ।

ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਫਿਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੀ.ਐਲ. ਕਲਾ ਦਾ 2। 4 ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਆਫ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਜੇ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਸੀ। ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉੱਥੇ "ਅਪੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਾਂ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਏਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਿਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਫਿਰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀਮਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਬਿਨਾਂ ਸੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਸਮੇਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ s ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦਾ 205। c1 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਅਪੀਲੇਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ। (2) ਕਲਾ ਦਾ। ਆਰਡਰ ਦਾ 4 ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ' ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਿਦਨਾਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰਾਂਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੇਖੋ।

ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਜਵਾਬ ਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐੱਸ. ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1949 (1949 ਦਾ ਐਕਟ XV) ਦੇ 6, ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ 1 ਮਾਰਚ, 1947 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਕਸਟਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1949 ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਲਾਹੌਰ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਹਿਤ ਐੱਸ. 13 ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਗਰਾਨ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਸੈਕਸ਼ਨ 11(1) ਕਿਸੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਡਿਕਰੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਗਰਾਨ ਨਿਰਏ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ:-

(1) ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਉਹ ਥਾਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (2) ਇਹ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਕਸਟਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਐਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ (ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ) ਐਕਟ, 1957 (1957 ਦਾ XII) ਦਾ 3, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1) ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ 1 ਜਨਵਰੀ, 1957 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ: ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਂ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, 1957, ਨੂੰ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਕਾਸੀ ਵਜੋਂ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ, ਮਿਸਟਰ ਪ੍ਰਿਟ ਨੇ ਕੁਝ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ: ਦੁਬਾਰਾ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵਪਾਰ ਲਈ ਰੂਸੀ ਬੈਂਕ (1); ਸਦਰਲੈਂਡ ਬਨਾਮ ਜਰਮਨ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ (1); 'ਦਿ ਜੁਪੀਟਰ' (3)। ਦਿੱਲੀ ਕਲੈਥ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਹਰਨਾਮ

ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਅਦਰਜ (4) ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਧਾਰਨ ਠੇਕੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੰਨਾ 423 ' ਤੇ ਬੋਸ, ਜੇ., ਨੇ ਦੱਖਿਆ:-

"ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਤਲਬ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਤੱਤ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਘਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ"।

ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਉਹ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਲੀਸਿਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਬੋਵੇਨ (1) ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਾਇਸੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਅਨੁਸਾਰ (7ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਪੀ. 506, ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਉਹ ਸਥਾਨ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚੈਸਾਇਰ ਦੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੀ. 456:-

"ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਕਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਥਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਮੌਤ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੱਤਰ",

ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੰਨਾ 519-520:-

"ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਲੀਜ਼, ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ; ਖਾਸ ਤੌਰ ' ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਧਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ, ਜਿੱਥੇ ਦੇਵਦਾਰ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਬੋਵੇਨ (1) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਅਬਿੰਗਰ, ਸੀ.ਬੀ. ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਹਵਾਲੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕ੍ਰਾਊਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਟੈਸਟਾਟਰਿਕਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ' ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹ ਸਥਾਨਕ ਤੌਰ ' ਤੇ ਆਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਰਡੀਨਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੇ ਅਤੇ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰੀਖਣ ਆਮ ਦੇ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਰਡ ਅਬਿੰਗਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਲਈ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰਨ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਣਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵੀ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦਾ ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਘ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਨਿਕਾਸੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਦੂਸਰਾ, ਪ੍ਰੋਬੇਟ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਲੀ ਕਪੜਾ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੱਤਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਘਣਾ ਸਮੂਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿੱਥੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਿਰਫ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਨਿਹਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕਲੋਤਾ ਦੇਸ਼ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਜੇ ਮੈਂ ਕਲਾ ਦਾ ਲਿਆ ਹੈ। 4(1) ਅਤੇ (3) ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਆਰਡਰ 45, ਨਿਯਮ 15, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਹਾਂ ਕਿ (1) ਕਲਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਐਪਲੀਟਿਊਡ। 4 ਆਰਟੀਕਲ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀਮਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ। (2) ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ c1 ਵਿੱਚ "ਅਪੀਲੇਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਲਾ ਦਾ 2। ਆਰਡਰ ਦੇ 4. (3) CL ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਭਾਵ" ਸ਼ਬਦ। 3 ਕਲਾ ਦਾ। 4 ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ 'ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ' ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। (4) ਕਲਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3। 4 ਇੱਕ ਮੰਨਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ (ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ) ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ (ਭਾਰਤ) ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। (5) ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਕੱਲੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਉਸ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ (6) ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਨਿਕਾਸੀ ਏ ਕਾਨੂੰਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਂਗਾ।
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ।

ਆਰਡਰ

ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।